

faalænge han og hans Enke blive i Besiddelse af den, ikke er anvendelig, naar Overdragelsen angaaer Besiddelsen uden Eiendom. Jeg veed ikke, hvorledes man kan sige, at den almindelige juridiske Talebrug kan medføre, at Kjøberens forbliver i Besiddelse af Gaarden, naar den overdrages en Anden til Brug men ikke til Eiendom, men f. Ex. den bortleies eller bortforpagtes endog paa lang Tid, eller bortfestes for Kjøberens og Enkes Levetid. Det er aldeles grundet i Loven, at Fæsteren ikke er berettiget til at overlade Gaardens Brug til en Anden, men Grunden, hvorfor Fæsteren i en vis Tid, nemlig saa længe han og Enke forblive i Besiddelse af Gaarden, ikke skulde betale en højere Rente af Kjøbesummen end den Afgift, de forhen havde at svare, ligger jo netop deri, at de saa længe beholde deres forrige Ret; men i saadanne Tilfælde, hvori den forrige Ret er tabt, maae de ikke kunne have noget Krav derpaa. Jeg troer derfor, at det kan være et ikke ubetydeligt Tab for Finantserne; at der saaledes aabnes den, der kjøber sin Gaard, en Udvei til at kunne tage en meget betydelig Sum for at overlade Gaarden for sin eller Enkes Livstid, til Brug for en Anden. Jeg kan altsaa virkelig ikke finde den omhandlede Lov anbefalelig, og hvad det angaaer, som blev ytret, at den 3die § vilde ikke blive af synderlig Indflydelse, fordi Kjøberne nu nok vilde benytte sig af den Leilighed, som er givet dem til at udløse sig af de Forpligtelser, de have paataget sig til om en vis Tid at svare Renter af den fulde Kjøbesum, mod derfor at faae et Bederlag ved Afslag i Kjøbesummen, skal jeg ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, om denne Udsigt er sikker. Seer man hen til de foreliggende Bilkaar, saa mener jeg, at der ikke er overveiende Vished for, at Alle ville gaae ind paa dem; men dette anseer jeg ogsaa for aldeles ligegyldigt; thi, vilde Alle gaae ind paa dem, saa behøvedes ikke en saadan Lov som den omspurgte Lov. Efter det Anførte kan jeg for min Deel ikke samstemme i Loven; men, dersom der ikke er flere, som have nogen Tvivl om Loven, skal jeg for min Deel ikke udtrykkelig votere imod den, men skal i saa Tilfælde afholde mig fra at stemme.

Mau: Ved Sagens 1ste Behandling tilod jeg mig et Par Bemærkninger i Anledning af Forsaldstiden for de paaagjældende Renter efter Lovudkastets § 1. Jeg er senere bleven gjort opmærksom paa, at den i Lovudkastet indførte Forandring med Hensyn til Forsaldstiden er i Grunden, om jeg saa maa sige, illusorisk, saa at, naar der staaer i Lovudkastet: „bemeldte Renter opkræves hvert Aars 1ste April og 1ste October,“ saa betyder det omtrent det Samme, som om der stod i April og October: „Dvartaler eller de sædvanlige Omflagsterminer.“ Det vil sige: vedkommende Debitorer ere vel beføiede til at erlægge Renterne om de ville, den 1ste April og 1ste October, da Oppebørselsbetjentene isaaald ere pligtige til at modtage dem; men disse kunne ikke med Virkning affordre dem for i Slutningen af Dvartalet. Det vilde derfor være mig kært og i Debitorernes Interesse, hvis den høitærede Finantsminister her i Thinget vilde udtale sig i Overeensstemmelse hermed, saa at det blev klart, at Oppebørselsbetjentene ikke kunne kræve Rentebeløbet indbetalt for i den sidste Halvdeel af vedkommende Dvartal, som er en for Landmanden heldigere og bekvemmere Betalingsstermin end de i Lovudkastet anførte, nemlig den 1ste April og 1ste October.

Finantsministeren: En saadan Erklæring skal jeg vel vogte mig for at afgive. Der er slet ikke Spørgsmaal om at sige, at Forsaldstiderne ere andre end 1ste April og 1ste October. Naar der er gjort opmærksom paa, at Vedkommende i Gjerningen alligevel ikke kommer til at betale til disse Tider, men til 11te Juni og 11te Decbr. Termin, forsaavidt Vedkommende maatte være generet ved at betale Renterne til 1ste April og 1ste Octbr., saa forsalde dog hans Renter ligesuldt til den Dato, enten det generer ham eller ikke; men der kan ikke vel være Spørgsmaal om tvingende Forholdsregler imod ham før til det Tidspunkt, henimod 11te Juni og 11te Decbr., og i flere Tilfælde maa ske endog efter den Tid, og derfor vil det i Gjerningen blive det Samme for ham; naar han er beredt paa at betale til 11te Juni og 11te Decbr., kan han